

Σας έχει αποδοθεί το προσωνύμιο του «άφθαρτου». Δεν έχετε ανακατευτεί πολύ με τα πτύουρα, οπότε δεν σας έχουν φάει και οι κότες. Αυτό ευνοεί ή μήπως είναι πρόβλημα, αφού δεν ξέρετε πώς λειτουργούν οι μηχανισμοί; Θα σας πω κάτι: αυτό το «άφθαρτος» δεν μου αρέσει πια. Μου θυμίζει λίγο Superman, που δεν τον κινούν οι σφαίρες, που δεν λερώνεται κ.λπ. Ότι δεν ανταποκρίνομαι στο στερεότυπο του πολιτικού, αυτό είναι γεγονός. Εγώ προέρχομαι από τον Συνήγορο του Πολίτη και από τον πανεπιστημιακό χώρο, όπου συμμετείχα στον δημόσιο βίο ενεργά, αλλά όχι ως πολιτικό στέλεχος. Ήμουν ο υπεύθυνος, ο επικεφαλής μιας ανεξάρτητης Αρχής, η οποία ήδη είχε υπερκομματικό χαρακτήρα εκ του Συντάγματος. Εμένα με εξέλεξαν το 2003 όλες οι πτέρυγες της Βουλής, ακόμα και οι ανεξάρτητοι. Από εκεί και πέρα έχω τη διαδρομή μου και, όπως κάθε ζωντανό πλάσμα πάνω σε αυτό τον πλανήτη, έχω και εγώ τις φθορές μου και τις πηλές μου. Δεν έχω κανένα περιτύλιγμα πολυτελείας. Αυτό το οποίο κοιμίζω, που θέλω στην πολιτική ζωή και που θέλω να πει ο κόσμος «άφθαρτος», είναι κάτι πάρα πολύ παλιό, που όμως το χάσαμε στη διαδρομή. Κοιμίζω τις αξίες της διαφάνειας, κοιμίζω την αξία του σεβασμού στη νομιμότητα, κοιμίζω την αξία της επιείκειας προς τους αδύνατους και της αξιοκρατίας.

Υπάρχει κάποιος πολιτικός που αυτήν τη στιγμή είναι στο στερέωμα, αλλά δεν τα κοιμίζει αυτά; Που δεν ισχυρίζεται ότι τα κοιμίζει; Δεν ξέρω. Το ζήτημα δεν είναι τι ισχυρίζονται.

Όλοι οι πολιτικοί αυτό μας λένε στην ουσία. Ναι, αλλά ο καθένας έχει μια διαδρομή από πίσω και μπορεί εύκολα να ελεγχθεί εάν αυτό που κοιμίζει πραγματικά το έχει.

Θα γίνει πιο συγκεκριμένοι ποιος είναι οι αρμοδιότητες του δήμου, αν εκλεγείτε; Υπάρχουν τομείς που οι αρμοδιότητες είναι κατακερασμαμένες και πρέπει να ενοποιηθούν. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν μπορείς όλα τα πράγματα να τα μαζέψεις σ' έναν φορέα. Δεν γίνεται αυτό, εκ των πραγμάτων. Οπότε το ζήτημα είναι πώς μπορεί να λειτουργήσει κάποιο πράγμα συντονιστικά. Λόγου χάριν, το μεταναστευτικό, έτσι όπως είναι σήμερα, δεν μπορείς να το μαζέψεις όλο σε ένα υπουργείο, έχει θέματα δημοσίας τάξης, δημοσίας υγείας, στέγασης, εκπαίδευσης -τι θα κάνεις με τα παιδιά-, πρόνοιας, υγείας. Σε αυτή την περίπτωση, ειδικά στο μεταναστευτικό, πρέπει να δίνονται οι εντολές κατευθείαν από το γραφείο του πρωθυπουργού. Το γραφείο του πρωθυπουργού, οι υπηρεσίες του Μαξίμου πρέπει να συντονίζουν όλο αυτό το πράγμα. Κάποιος πρέπει να υπάρχει ένας συντονισμός και ο συντονισμός αυτός να ανεβαίνει σε κάποιο επίπεδο. Αυτό έχω να σας πω.

Εσείς για το μεταναστευτικό τι έχετε να προτείνετε; Ο δήμος μπορεί να μεριμνήσει. Παράλληλα, όμως, το κράτος πρέπει να λειτουργεί και σε ένα επίπεδο των διεθνών των σχέσεων και των ευρωπαϊκών. Θα πρέπει η Ελλάδα να πιέσει πάρα πολύ, γιατί αυτή υφίσταται το μεγάλο πρόβλημα.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα: ποια είναι η πιο στενή επαφή του δήμου με τους μετανάστες τα τελευταία τρία-τέσσερα χρόνια; Είναι, εδώ, στην Ερμού, όταν γίνεται το γνωστό παραμπόρι; Είναι, ο δημοτικό αστυνομικό περπατώντας απλά, κάνοντας χαβαλέ -να σας το θέσω έτσι- και αναγκάζουν τους ανθρώπους να τρέχουν, παρασύροντας ό,τι βρίσκουν μπροστά τους. Αυτή είναι ίσως η καλύτερη επαφή που υπάρχει, πέρα από τα διάφορα φιλανθρωπικά πράγματα που έχει κάνει ο δήμος. Αυτό πως μπορεί να σταματήσει; Οποιαδήποτε μορφή παρανομίας και εγκληματικότητας, αλλά και βίας, είναι απαράδεκτη. Σε αυτό δεν συμφωνεί κανείς. Οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να κάνουν τη δουλειά τους, αλλά φαίνεται ότι δεν την κάνουν...

Όταν λέτε «οι άνθρωποι», ποιος εννοείτε; Εννοώ τους αστυνομικούς. Τη δημοτική αστυνομία. Στις δημοτικές αστυνομίες την αρμοδιότητα ανήκει η δίωξη του παραμπόριου και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτό το παραμπόριο έχει οδηγήσει στο κλείσιμο μιας σειράς από επιχειρήσεις στο κέντρο. Εάν η δημοτική αστυνομία δεν κάνει τη δουλειά της, πρέπει ο αντιδήμαρχος, που είναι επικεφαλής, να φροντίσει ώστε να την κάνει. Δεν υπάρχει εδώ άλλη απάντηση. Τελείωσε. Αυτό ήταν. Από εκεί και πέρα θα πρέπει να βρεθούν και τρόποι, γιατί δεν θα λυθούν τα

μεταναστευτικά μόνο με την καταστολή -θα λυθούν και με άλλους μηχανισμούς. Με ορισμένους μηχανισμούς απορόφησης κάποιων φαινομένων και διοχέτευσής τους σε πιο δημιουργικές κατευθύνσεις.

Δηλαδή; Να σας πω: πώς υπάρχουν πολυεθνικές αγορές σε άλλες πόλεις;

Θα μπορούσατε να τους συγκεντρώσετε όλους αυτούς; Αυτό θα φέρει και ομορφιά. Θα αποκτήσουν αυτοί οι άνθρωποι κάποιο οικονομικό γίνεσθαι σε συνθήκες νομιμότητας. Ο δήμος εκεί μπορεί να προσφέρει την υποδομή, τους χώρους, να φτιάξει ακριβώς τις κατασκευές, το ένα, το άλλο, να παίρνει και το ενοίκιο του και να βγάζει τα έξοδα του.

Και ο Εμπορικός Σύλλογος θα πει «κύριε δήμαρχε, τους νομιμοποιείτε και τους βάζετε να...»; Θα πουλήσουν κατά βάση προϊόντα, τα οποία ουσιαστικά δεν υπάρχουν αυτήν τη στιγμή στην ελληνική αγορά. Θα δημιουργήσουν μια νέα αγορά. Θα πουλήσουν τα φαγητά τους, τα μαχαρικά τους, τα κιάμια τους, τα ρούχα τους, στιδήποτε. Καούστε κάτι, ο τοπικός πληθυσμός θα αντιδράσει. Δεν μπορούμε να ζούμε, όμως, συνέχεια με την απειλή των τοπικών πληθυσμών. Θα πρέπει πριν το κάνεις αυτό, να έχεις κάνει και μια δουλειά με την κοινή γνώμη. Έχει μεγάλη σημασία ότι καταβαίνουν αρμοδιότητες από τον δήμο στα δημοτικά διαμερίσματα, έχει μεγάλη σημασία όπως θα βγάλουμε διακεριματικούς συμβούλους. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να κάνουν δουλειά στη βάση.

Πόλη-γκέτο;

Αν δούμε τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως τα στοιχεία της Επιτροπής Περιβάλλοντος της Βουλής, η Αθήνα είναι μια πόλη με τις μεγαλύτερες πιθανότητες γκετοποίησης. Ποιος ήταν οι ευθύνες των δήμων πάνω σε αυτό; Χωρίς να κινδυνολογούμε, βλέπετε ότι περιοχές του κέντρου οδηγούνται πραγματικά στην γκετοποίηση. Και είναι μια γκετοποίηση πιο άγρια από αυτή άλλων χωρών. Γιατί; Γιατί τα πράγματα εδώ γίνανε πολύ ζαφνικά και ραγδαία και προχωράνε πάρα πολύ γρήγορα. Δεν ξέρω αν θα μπορούμε να ζήσουμε σε κάποιες γειτονιές τα επόμενα δύο χρόνια. Άρα, ο κίνδυνος είναι άμεσος. Γιατί; Γιατί εκεί που έγινε βαθμιαία η γκετοποίηση, δημιουργήθηκαν προϋποθέσεις να υπάρχουν άλλα κέντρα. Εδώ χάνουμε το κέντρο της πόλης και δεν ξέρουμε πού και πώς θα το μεταφέρουμε, αν και εφόσον γκετοποιηθεί.

Ρεαλιστικά, τι μπορεί να γίνει για να αντιστραφεί αυτή η κατάσταση τώρα; Πρέπει να δούμε αυτό το θέμα ως ένα εγχείρημα το οποίο είναι και μακράς πνοής, αλλά έχει και βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα στάδια. Προφανώς, όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι μόνο θέμα καταστολής, γιατί βλέπουμε ότι αυτό έχει αποτύχει. Η Ελλάδα είναι μια χώρα όπου και λόγω οικονομικών παραδόσεων της δεν μπορείς ζαφνικά να κάνεις ένα ντου, να κάνεις μια «επιχείρηση σκούπα», να μαζέψεις 5.000 ανθρώπους και να τους πας σε τρία στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Αυτό πρακτικά δεν γίνεται και δεν συμβιβάζεται με θεμελιώδεις αρχές συμβίωσης μιας συνταταμένης κοινωνίας. Λοιπόν, ποιο είναι το πρόβλημα εδώ πέρα;

Πρέπει να κάνεις πάλι το ιστορικό και εμπορικό κέντρο χώρο κατοικίας για τους Αθηναίους. Οι Αθηναίοι άρχισαν να φεύγουν από το κέντρο και να πηγαίνουν στα προάστια τη δεκαετία του '70, του '80, του '90, όταν άρχισε η μόλυνση της ατμόσφαιρας και μαζεύτηκε χόημα. Θέλανε να πάνε σε περιοχές των προαστίων με καλύτερη ποιότητα ζωής, στα βόρεια και τα νότια, και όλο αυτό συνεχίστηκε

μέχρι τη δεκαετία του '90. Το δεύτερο, όπως σας είπα, είναι ότι μέσα σε αυτό το ρεύμα της εγκατάλειψης του κέντρου φύγανε και οι δημόσιες υπηρεσίες και δημιουργήθηκαν συνθήκες ερήμωσης, κατά κάποιον τρόπο.

Πώς θα γίνει αυτό; Πρέπει να φέρουμε τον κόσμο πίσω στο κέντρο. Πώς θα τον φέρουμε; Με κίνητρα. Ποιούς κατά βάση πρέπει να φέρουμε; Νέους ανθρώπους που δεν έχουν τα λεφτά να αγοράσουν εύκολα κατοικίες. Πώς θα το κάνουμε αυτό; Θα πάρουμε αυτά τα μεγάλα κτίρια, πρώτα από όλα, τα παλιά, τα εγκαταλελειμμένα, και θα τα κάνουμε είτε φοιτητικές εστίες, είτε κοινωνική κατοικία όπως λέγεται, δίνοντας κίνητρα στα νεαρά ζευγάρια ώστε να έρθουν να εγκατασταθούν. Κίνητρα λοιπόν για την επιστροφή των Αθηναίων στο κέντρο. Αν ξανακατοικηθεί το κέντρο, θα αναζωογονηθεί η επιχειρηματικότητα. Θα ξανάρθει η ζωή και στον βαθμό που οι πολίτες θα αρχίσουν να κατακτούν πάλι τον δημόσιο χώρο τους, θα δουν και το κοινωνικό περιθώριο να αποσύρεται. Παράλληλα, ο δήμος θα πρέπει αυτή τις δομές που έχει δημιουργήσει εδώ, τα κοινωνικά παντοπωλεία, τους ξενώνες αστέγων, τα σουσούτια, να τις αποκεντρώσει και, ει δυνατόν, να τις διαχειριστεί από κοινού και με όμορους δήμους, γιατί όλο το Λεκανοπέδιο έρχεται εδώ πέρα να βρει στέγη, τροφή, ναρκωτικά, κι έτσι το ένα φέρνει το άλλο.

Είστε υπέρ των πεζοδρομήσεων της πόλης; Οι πεζοδρομήσεις δεν είναι, άντε, κάνουν έναν πεζόδρομο, τι ωραία. Πρέπει να έχεις μελετήσει τις επιπτώσεις και στην κυκλοφορία των ανθρώπων αλλά και στην καθημερινή ζωή της πόλης. Από το θέμα της ψυχαγωγίας των ανθρώπων έως το θέμα της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη ότι μια πεζοδρομηση της Πανεπιστημίου θα κρατήσει κάποια χρόνια. Στο ενδιάμεσο πρέπει να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να μην γονατίσουν επιχειρηματικά. Μετά είναι το κυκλοφοριακό. Πρέπει να το διαχειριστούμε και αυτό. Οπότε θέλει μελέτη -γιατί μέχρι στιγμής δεν υπάρχουν μελέτες. Τα πράγματα πρέπει να γίνουν συντονισμένα και δεν θα κάνουμε μια πεζοδρομηση, αν δεν έχουμε λύσει το πρόβλημα του ιστορικού κέντρου. Δεν θα πάμε να δημιουργήσουμε ένα τεράστιο γκέτο σε έναν πεζόδρομο που, όπως καταλαβαίνετε, θα είναι ο πρώτος που θα καταληφθεί. Συνεπώς, χρειάζονται σύντομες ενέργειες, στις οποίες το ελληνικό κράτος δεν είναι καθόλου συνηθισμένο, και αυτό δεν μας καθιστά αισιόδοξους. Πάνω σε αυτό θα προωθηθεί, παράλληλα, όπως σας είπα, η κατοίκηση αυτών των άδειων κτιρίων, ώστε να τονωθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα, να ληφθεί πρόνοια για τους αστέγους, όλους αυτούς που κυκλοφορούν εδώ πέρα. Για να τους βοηθήσει, όχι να τους εξαφανίσει.

Υπάρχουν τα λεφτά;

Η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει και τα οικονομικά του δήμου; Και τα δικά μου. (γέλια)

Πώς σκοπεύετε εσείς να το διαχειριστείτε αυτό; Καταπολεμώντας τη σπατάλη. Υπάρχει ένα καθεστώς που έχει εγκατασταθεί στο δήμο τα τελευταία 25 χρόνια, χωρίς να έχει ουσιαστικά ανανεωθεί, παρά την παρέλευση δημάρχων. Έτσι, αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει καλή διαχείριση στον δήμο μας. Λόγου χάριν, ο δήμος κάνει προγραμματικές συμβάσεις με ανώνυμες εταιρείες που έχει δημιουργήσει ο ίδιος. Αυτό δεν είναι κακό καθάυτο, το να δημιουργείς μορφώματα, τα οποία μπορεί να κινηθούν με μεγαλύτερη αποτε-

λεσματικότητα και άνεση στην αγορά, τη στιγμή που ο δήμος έχει τους κανόνες του Δημοσίου. Αλλά, όταν το κάνει αυτό ένας δήμος που είναι μέτοχος αυτών των ανώνυμων εταιρειών, δεν πρέπει να οχυρώνεται πίσω από τους κανόνες που επικρατούν στις πραγματικές ιδιωτικές εταιρείες, θα πρέπει να εφαρμόζει περαιτέρω κανόνες διαφάνειας. Δεν επιτρέπεται, ενώ έχουν γίνει αυτές οι προγραμματικές συμβάσεις, να μην ξέρουν οι δημοτικοί σύμβουλοι τι έχει συμβεί, επειδή ο δήμαρχος τους πληροφεί, χρησιμοποιώντας γι' αυτό την πλειοψηφία που διαθέτει στο Δημοτικό Συμβούλιο. Ποιος διαχειρίζεται αυτά τα χρήματα; Και πώς; Αυτό εμένα δεν μου αρέσει και μου βάζει ψύλλους στα αυτιά, γιατί δεν με πείθει ο δήμος ότι τα διαχειρί-

Ο Γιώργος Καμνίτης λέει για:

● **Την κυβέρνηση:** Η εμπέδεια αυτής της υποψηφιότητας είναι πολύ ευρύτατη από την εμπέδεια του ΠΑΣΟΚ.

● **Τους μετανάστες και το παραμπόριο:** Ο δήμος θα δημιουργήσει τις υποδομές ώστε να δημιουργηθούν πολυεθνικές αγορές (όπως το Κάμντεν), ώστε ν' αποκτήσουν αυτοί οι άνθρωποι κάποιο οικονομικό γίνεσθαι σε συνθήκες νομιμότητας.

● **Την γκετοποίηση της Αθήνας:** Χάνουμε το κέντρο της πόλης και δεν ξέρουμε πού και πώς θα το μεταφέρουμε, αν και εφόσον γκετοποιηθεί.

● **Την επιστροφή των κατοίκων στο κέντρο:** Κίνητρα στα νεαρά ζευγάρια να έρθουν να εγκατασταθούν.

● **Τη Διπλή Ανάληψη:** Να γίνει το πάρκο στην Αλεξάνδρας και να ακολουθηθεί η πρόταση Μπριμπλή (γήπεδο Παναθηναϊκού και εμπορικό κέντρο, το υπόλοιπο πάρκο), εφόσον συμφωνήσει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

● **Τα οικονομικά του δήμου:** Καταπολέμηση της σπατάλης και διαφάνεια στις συναλλαγές του δήμου.

● **Τις προσλήψεις στον δήμο:** Μέσω ΑΣΕΠ και με προφορικές συνεντεύξεις.

● **Τις διαδηλώσεις:** Πρέπει να θεσμοθετηθούν τα όριά τους.

● **Τη δημοτική αστυνομία:** Η παρουσία τους πρέπει να είναι αποτρεπτική για οποιαδήποτε εγκληματική πράξη.

● **Τις πεζοδρομήσεις και τον αποκλεισμό των αυτοκινήτων από το κέντρο:** Υπέρ, αλλά πρώτα να υπάρξει μέριμνα για τους ανθρώπους που θα πληγούν από τα πολύχρονα έργα.

● **Τους νέους:** Παραχωρούμε δωρεάν εγκαταστάσεις του δήμου για να πραγματοποιήσουν πολιτιστικές εκδηλώσεις.

● **Την καθαριότητα:** Πρώτη μου μέριμνα είναι να καθαρίσω την πόλη μέσα σ' έναν μήνα.

ζεται με χρησιμότητα. Σας αναφέρω μόνο ότι το 2008 και το 2009 γίνανε προγραμματικές συμβάσεις με αυτές τις ανώνυμες εταιρείες ύψους 50 εκατομμυρίων ευρώ και δεν ξέρουμε αυτήν τη στιγμή πώς τα έχουν διαχειριστεί οι συγκεκριμένες εταιρείες αυτά τα χρήματα.

Έχει γίνει τελευταία μια συζήτηση για τον 9.84. Άντε πάλι.

Έχουμε καταλάβει ότι δεν θα απολύσετε κανέναν ο οποίος ζει και εργάζεται από τον 9.84. Και βιοπορεύεται από αυτόν.

Από την άλλη, είναι ένα ραδιόφωνο που διαμορφώθηκε από ανθρώπους που είναι πιο γνωστοί, φέρνουν μια ακροατικότητα, κι αυτό συμφέρει. Κάναμε την τρίχα τριχιά. Αυτό που είπα ήταν το εξής, ότι είναι ένα πρόβλημα σε τρία επίπεδα. Το πρώτο είναι ότι έκαναν δημοτικό ραδιοσταθμό που στην ουσία δεν είναι δημοτικός, γιατί δεν ασχολείται με πράγματα του δήμου. Έχει το ίδιο πρόγραμμα με τους άλλους εμπορικούς σταθμούς, αν και οι τελευταίοι απασχολούν πολύ λιγότερο προσωπικό. Όταν χρησιμοποιείς έναν ραδιοσταθμό εναντίον της νομοθετικά κατοχυρωμένης αποστολής του, με υπέρμετρο προσωπικό το οποίο πληρώνεται από χρήματα του φορολογούμενου, αναρωτιέται κανείς γιατί το κάνεις αυτό. Εγώ, αν γίνω δήμαρχος, θα φέρω τον σταθμό στην αποστολή του και μπορεί να τον κάνουμε τέλειο, με πρόγραμμα ευχάριστο για τους νέους, με νέα για το τι γίνεται στην πόλη, με δρώμενα, με ενημέρωση για τα προβλήματα της πόλης. Γιατί να κάνεις ένα πρόγραμμα που να ανταγωνίζεται τους άλλους εμπορικούς σταθμούς και να μην κάνεις ένα πρόγραμμα όπου ουσιαστικά μπορείς να έχεις εσύ το μονοπώλιο στα ζητήματα της πόλης, δίνοντας τον λόγο στους νέους, στη φαντασία, στη δημιουργικότητα;

Αν θέλετε να έχετε και έναν σταθμό που θα σας αποφέρει και έσοδα, όταν θα είναι ανταγωνιστικός με προς τους άλλους; Γιατί έχετε την εντύπωση ότι φέρνει έσοδα ο 9.84; Κόστισε στον δήμο 17 εκατομμύρια ευρώ για το 2009 και αυτό είναι το ποσό που ξόδεψε ο δήμος για επενδύσεις την ίδια χρονιά. Καταλάβετε; Εσείς νομίζετε ότι φέρνει λεφτά; Ο σταθμός κοστίζει και μάλιστα πάρα πολύ ακριβά.

Μιλάγαμε πριν για τη διαφάνεια και μας είπατε για τις προφορικές συνεντεύξεις. Είστε δηλαδή υπέρ των προφορικών συνεντεύξεων σε όλες τις συνεντεύξεις του δήμου; Σε όλες τις προαλήψεις; Ναι. Αυτήν τη στιγμή έχουν περάσει στον ΑΣΕΠ κ.λπ. Θέλω να σας πω το εξής: εάν υπάρχει κάποιος προφορική συνέντευξη, πρέπει να γίνεται με κανόνες που να διασφαλίζουν την πεποίθηση σε όλους ότι υποψήφιοι κρίθηκαν δίκαια. Υπάρχουν αυτοί οι κανόνες. Εγώ τους εφάρμοσα όταν ήμουν σύμβουλος στον Συνήγορο του Πολίτη, κάνοντας παραπάνω από 1.000 προφορικές συνεντεύξεις. Δεν θεωρώ οσωστό να προσλαμβάνουμε ανθρώπους χωρίς να έχω δεν εγώ ή κάποια επιτροπή τη φάτσα τους.

Πρέπει να φέρουμε τον κόσμο πίσω στο κέντρο. Πώς θα τον φέρουμε; Με κίνητρα. Ποιους κατά βάση πρέπει να φέρουμε; Νέους ανθρώπους που δεν έχουν τα λεφτά να αγοράσουν εύκολα κατοικίες.

Γκέι και Διαδηλώσεις

Θα υποστηρίξετε το Gay Pride; Βέβαια, το έχω δηλώσει αυτό και έχω και εκπρόσωπό του στα ψηφοδέλτιά μου.

Θα παντρεύονται και ζευγάρια ομοφυλόφιλων; Όχι, δεν θα το κάνω αυτό. Δεν θα το έκανα γιατί το ζήτημα κρίνεται αυτήν τη στιγμή στα δικαστήρια, επομένως δεν αφήνει περιθώρια ερμηνείας. Εγώ πάντοτε προασπίστηκα τη νομιμότητα.

Τις άλλες διαδηλώσεις πώς θα τις αντιμετωπίσετε; Γιατί έχουν κυκλοφορήσει κάποιες δηλώσεις σας περί περιορισμού τους, που έχουν προκαλέσει έκπληξη στον χώρο της Αριστεράς. Θα σας πω και σας παρακαλώ αυτό να το γρά-

I HAVE A DREAM
Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων Γιώργος Καμίνης με την ομάδα της Lifo στα γραφεία της εφημερίδας.

ψουμε όσο το δυνατόν πιο πιστά. Τον περασμένο Δεκέμβριο, όπως θα θυμάστε, ήταν επέτειος του θανάτου του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Υπουργός Προστασίας του Πολίτη ήταν ο κύριος Χρυσόχοιδης. Επεισόδια δεν έγιναν. Ο κύριος Χρυσόχοιδης και η αστυνομία τότε είχαν προβεί σε 600 προληπτικές συλλήψεις πολιτών. Το να συλλαμβάνονται προληπτικά, χωρίς καμιά βάσιμη υπόνοια, άνθρωποι είναι παράνομο και αντισυνταγματικό. Με επισκέφτηκε ο κύριος Τσίπρας στο γραφείο μου, μαζί με τον κύριο Κουβέλη τότε, μου έθεσαν το ζήτημα και ενώ τους είπα: «Έχετε δίκιο». Υπάρχουν, όμως, και άλλα προβλήματα. Λόγω χάρη, έχουμε το Σύνταγμα, που στο Άρθρο 11 κατοχυρώνει το δικαίωμα της ειρηνικής και άσπλης συνάθροισης στον δημόσιο ελληνικό χώρο. Προβλέπει νόμο, που θα ψηφιστεί και θα ρυθμίζει το δικαίωμα αυτό, όπως ρυθμίζεται από το Σύνταγμα και τον Νόμο κάθε άλλο δικαίωμα. Γιατί και αυτό το δικαίωμα δεν είναι απεριόριστο, έχει τα όριά του, που είναι, πρώτα απ' όλα, τα δικαιώματα των άλλων. Το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας, καταρχάς, των ανθρώπων. Το δικαίωμα της επιχειρηματικής ελευθερίας. Το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Το δικαίωμα της ασφάλειας, όταν επιτρέπεται μια διαδήλωση και γίνεται ό,τι έγινε. Λοιπόν, δεν υπάρχει πολιτισμένη χώρα στον κόσμο χωρίς νόμο που να ρυθμίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα γίνονται οι διαδηλώσεις. Φυσικά, το δικαίωμα είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο και είναι θεμελιώδες, προκειμένου να μη ζούμε στη δικτατορία του καναπέ και της τηλεόρασης. Αλλά, από την άλλη, πρέπει κάποτε να αποφασίσουμε ότι με συναίνεση όλων των πολιτικών δυνάμεων θα ψηφίσουμε έναν νόμο που θα λέει: «Μια συνάθροιση στο κέντρο της Αθήνας θα πρέπει να ανακοινώνεται». Δεν λέω να παίρνει άδεια. Να ανακοινώνεται στις αρμόδιες Αρχές. Να υπάρχει, τέλος πάντων, κάποιος που θα έχει την ευθύνη αυτής της ιστορίας.

Πολιτιστική μούχλα

Ο Δήμος της Βαρκελώνης παραχωρεί χώρους του για τη διοργάνωση μεγάλων φεστιβάλ σύγχρονης μουσικής που προσελκύουν πολύ κόσμο από όλη την Ευρώπη. Εσείς προτίθεστε να κάνετε κάτι τέτοιο; Το να σας απαντήσω να είναι η εύκολη απάντηση. Εδώ βρίσκονται δύο διαφορετικές πολιτιστικές αντιλήψεις, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Εμείς ακόμα είμαστε ένας νέος συνδυασμός και δεν έχουμε δώσει δείγματα γραφής, αλλά ο καθένας νομίζω έχει και το

ύφος του. Δείτε λοιπόν ποιες είναι οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που έχει κάνει ο δήμος μέχρι τώρα, δείτε και το ψηφοδέλτιο το οποίο κατεβάζει ο απερχόμενος δήμαρχος για να διαμορφώσετε μια αντίληψη. Ζούμε σε μια μούχλα. Το καταλαβαίνετε; Είναι μια σκουριά και μούχλα όλο αυτό το πράγμα. Το βλέπετε όπου και να κοιτάξετε. Είναι θέμα αισθητικής αντίληψης των πραγματών. Οι νέοι, φυσικά πρέπει να ασχοληθούμε με τους νέους. Εδώ έχουμε μια κοινωνία γερνόντων. Με πολύ μικρές ικανότητες ανανέωσης, όταν βλέπει κανείς τις κινήσεις που αρουούνται οποιαδήποτε συναλλαγή με οποιαδήποτε θεσμοθετημένη εξουσία, είτε αυτή είναι ο Τύπος είτε είναι ο δήμος. Ένα παράδειγμα είναι το κίνημα των ποδηλατιστών, που δεν θέλει να έχει καμία σχέση με κανέναν. Οι κάτοικοι στα Εξάρχεια, που έδιωξαν μόνοι τους τους εμπόρους ναρκωτικών είναι ένα άλλο. Λοιπόν, καλή είναι η αυτονομία, αλλά θα πρέπει μια πολιτεία να θεωρεί ότι έχει το καθήκον να βοηθήσει τις δημιουργικές δυνάμεις της χώρας ή της πόλης. Ένας δήμος πρέπει να δίνει χώρο σε αυτά τα πράγματα να εκδηλωθούν. Έχω ζήσει στην Ισπανία δύο χρόνια και στη Βαρκελώνη λίγο, ξέρω πώς σκέφτονται οι Ισπανοί. Ήμουν στη Μαδρίτη την περίοδο '84-'86. Ήταν η εποχή που μόλις είχε τελειώσει η La Movida Madrileña, ένα κίνημα, το πολιτιστικό ξέσπασμα που γνώρισε η Μαδρίτη μετά την πτώση του φρανκισμού. Ο γηγέτης της La Movida Madrileña είναι ο Αλμοδόβαρ. Λοιπόν, δήμαρχος της Μαδρίτης εκείνα τα χρόνια ήταν ο Enrique Tierno Galván. Ήταν, καλή ώρα, καθηγητής του Δικαίου, της Φιλοσοφίας του Δικαίου -εγώ είμαι του Συναγματικού Δικαίου-, ηλικιωμένος, με καλή υγεία, και άφησε εποχή γιατί ήταν ένα πνεύμα ανοικτό και καινοτόμο. Παραμέρισε όλη τη μούχλα, όλο τον συντηρητισμό, το βαρύ πέπλο της Καθολικής Εκκλησίας, έδωσε χώρο στους νέους ανθρώπους και δημιουργήθηκε αυτή η κατάσταση. Η οικονομική κρίση πρέπει να σημάνει και το τέλος της μούχλας. Αν όχι, λυπάμαι πάρα πολύ και για την πόλη και για τη χώρα. Τα δείγματα τα βλέπετε. Δεν θα πω τίποτα περισσότερο, δείτε την αισθητική που επικρατεί.

Υπάρχουν άλλες πόλεις-δήμαρχοι, μοντέλα πόλεων που έχετε εμπνευστεί από αυτά; Οτιδήποτε καινοτόμο. Ας πούμε, ο Delano στο Παρίσι κάνει ωραίες τρέλες με τα ποδήλατα, τον Σηκουάνα κ.λπ. Σε μια πόλη πρέπει να προσδώσεις τη χαρά της ζωής. Να κάνεις δουλειά, αλλά να δώσεις και χαρά, με ιδέες και δημιουργικότητα. Η Αθήνα είναι μια πόλη που, κακά τα ψέματα, και πριν από αυτή την οικονομική κρίση δεν την αγαπούσαμε. Δεν είναι έτσι;

Η πόλη που αγαπάμε να μισούμε. Ναι. Δεν την αγαπούσαμε την πόλη για κάποιους αντικειμενικούς λόγους. Είναι μια πόλη η οποία πάρα πολύ γρήγορα μέσα στην ιστορία της αλλάζει διαρκώς. Η Αθήνα αλλάζει ταχύτητα. Βλέπεις π.χ. ένα καφένοιο που δεν μπορεί να μείνει δέκα χρόνια στην ίδια θέση. Δεν διατηρεί ποθενά τη μνήμη της αυτή η πόλη. Γιατί; Γιατί έχει ζήσει αλληπάλληλα μεταναστευτικά ρεύματα, μετακινήσεις. Στην αρχή από το εσωτερικό της χώρας, μετά από τους πρόσφυγες στη Μικρασιατική Καταστροφή, τώρα με την εξωτερική μετανάστευση. Αλλάζει, αλλάζει, αλλάζει. Έγινε με αυτόν τον τρόπο που έγινε. Είναι μια πόλη που δεν είναι όμορφη σε πάρα πολλές από τις εκδοχές της. Έχει όμως πολύ ωραίες γωνιές. Είναι μια πόλη στην οποία γίνανε τραγικά σφάλματα στα θέματα δόμησης κυρίως και χρήσης και διαμόρφωσης και γι' αυτό άρχισαν κάποιον να την εγκαταλείψουν. Ποτέ δεν εγκατέλειψαν κάτοικοι το Παρίσι. Από εδώ έφευγαν κακήν κακώς προς τις μεζονέτες, στα προάστια. Λοιπόν, πρέπει να δώσουμε ξανά σε αυτή την πόλη την ταυτότητά της. Πρέπει ο Αθηναίος να νιώσει Αθηναίος, αλλά για να γίνει αυτό πρέπει να συνδεθεί με σύμβολα, με χώρους, με καταστάσεις, με τοπόσημα. Έχουμε τον Κεραμεικό, έχουμε την πλατεία Κουμουνδούρου, που δεν ήταν αυτό το χάλι κάποτε. Έχουμε την πλατεία Συντάγματος.

Γο Γιώργος Καμίνης είναι υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων με τον συνδυασμό «Δικαίωμα στην Πόλη».